

Candidat er der fremkommet en indirecte Beskyldning for Valgbestikkelse, men saasnart den havde naaet ham, saae han sig istand til at godtgjøre dens Urigtighed, og den første af de i Andragendet beskylde Mænd har ikke saasnart faaet det at vide, førend han troer med sit Navn offentlig at kunne erklære de mod ham fremsatte Sigtelser for at være skamløsskandheder. Det forekommer mig altsaa, at ogsaa denne nyeste Oplysning med Hensyn til et Punkt af Andragendet, som Udvalget hidtil har maattet henstille som usikkert, kan give os en Forestilling om, at det i det Hele taget er bygget paa en saa løs Grundvold, at det neppe vilde kunne forsvares at udsætte Anerkjendelsen af dette Valgs Gyldighed.

J. N. Hansen: Hvad disse Enkeltheder angaaer, da troer jeg, at det ikke er rigtigt at yttre sig om dem nu, da de ikke foreligge, og det saa meget mere, som Ordføreren paa Udvalgets Vegne har erklæret, at der vil komme en senere Indstilling fra Udvalget i saa Henseende. Jeg skal kun ved denne Leilighed gøre opmærksom paa, at det, som den navngivne Mand, Pastor Wegener, benævner en skamløs Usandhed, det siger han paa samme Sted lidt længere ned, bestaaer i, at han ikke stod ved Valgbordet, som der staaer i Klagen, men at han derimod sad ned, og at han ikke yttrede noget Saadant, som der siges i Klagen, til Mange, men maaskee til Enkelte. Man vil altsaa see, at den skamløse Usandhed dog bestaaer i en lille Grads Forskjel, idet han indrømmer, at han har siddet ned og yttret sig til Enkelte, hvorimod der staaer i Klagen, at han stod op og udtalte sig til Mange; men, som sagt, dette er Noget, der kan oplyses senere. Da jeg har været Medlem af Udvalget, og da et andet af Udvalgets Medlemmer, (C. B. Rimestad) foruden Ordføreren, har yttret sig angaaende denne Sag, saa finder jeg mig foranlediget til, paa Grund af de forskjellige Ytringer, der ere fremkomne, ogsaa at udtale mig med Hensyn til min Stilling i Udvalget. Det er ingenlunde min Hensigt at sige Vittigheder eller søge at bringe Muntterhed i Forsamlingen, jeg vil holde mig til Sagen selv, seet alvorligen, saaledes som den foreligger, fra

mit Standpunkt betragtet. Jeg spurgte mig selv og fremkaldte i Udvalget det Spørgsmaal, om man ved de Misligheder, der her ere anførte, og som synes for mig at være Hovedsagen, nemlig med Hensyn til de forskjellige Listers for tidlige Afslutning, kunde komme til nogen, naturligviis ikke bestemt og fuldstændig, men dog rimelig Beregning over, om disse Feil vilde have foranlediget et forandret Udfald af Valget, forsaavidt de ikke vare begaaede, og da jeg ved de Beregninger, der findes meddeelte i Udvalgets Betænkning, anfaae mig selv for overtydet om, at disse Feil ikke, naar de vare undgaaede, forudsat at man gif ud fra, at de kunne være grundede, dog ikke vilde kunne have medført nogen Forandring i Valgets Udfald, saa kunde jeg for mit Vedkommende, der troer at maatte gøre Alt, hvad jeg formaaer, for at et Valg ikkun bliver kassevet, naar de paapegede Misligheder kunde have bevirket et andet Udfald af Valget end det, der ellers vilde fremkomme, ikke Andet end foreslaae, at Valget anerkjendes gyldigt. I denne Formening blev jeg ogsaa bestyrket ved at see hen til, at Andragendet indkom saa sildt, at det ikke kunde tillægges Andre end Klagerne selv, at man saavne Oplysninger, som man ellers kunde have faaet, naar Andragendet var indkommet tidligere. Efterat jeg, for mit eget Vedkommende, var kommen til dette Resultat, saa var det mig ikke saameget om at gøre, hvorledes Motiveringens af denne Indstilling blev opfattet. Jeg gjorde Mit til at formilde den; og jeg fandt al Beredvillighed hos Udvalgets Fleertal, der var tilbøieligt til at dømme strengere i saa Henseende end jeg, til at formilde endeel af de Udtryk, der foresandtes i Betænkningen, og jeg sluttede mig derfor til den, som den forelaa; men naar det erede Medlem af Udvalget, der før havde Ordet (C. B. Rimestad), erklærede, at dette var den allermildeste Fremstilling, han kunde gaae til, saa maa jeg erklære, at den Fremstilling, der er givet i Udvalgets Betænkning, forekommer mig saa streng og skarp, at jeg, hvis den var gaaet hderligere, paa ingen Maade kunde have sluttet mig dertil.